

17. Septem igitur diebus convivij flebat ante eum : tandemque die septimo cum ei esset molesta, exposuit. Quæ statim indicavit civibus suis.

18. Et illi dixerunt ei die septimo ante solis occubitum : Quid dulcius melle, & quid fortius leone? Qui ait ad eos : Si non arassetis in vitula mea, non invenissetis propositionem meam.

19. Irruit itaque in eum Spiritus Domini, descenditque Ascalonem, & percussit ibi triginta viros. quorum ablatas vestes dedit iis, qui problema solverant. Iratusque nimis ascendit in domum patris sui :

20. uxor autem eius accepit maritum unum de amicis eius & pronubis.

## CAPUT XV.

*Trecentis vulpibus & faculis Samson Philisthæorum segetes incendit : & fractis funibus quibus ligatus erat, mille Philisthæos asini maxilla prostravit ; è cuius dente molari aquæ sitienti fluxerunt.*

Anno M.  
2868.  
Ant. Chr.  
1136.

1. **P**ost aliquantulum autem temporis, cum dies triticæ messis instarent, venit Samson, invisere volens uxorem suam, & attulit ei hædum de capris. Cumque cubiculum eius solito vellet intrare, prohibuit eum pater illius, dicens :

2. Putavi quòd odisses eam, & ideo tradidi illam amico tuo : sed habet sororem, quæ iunior & pulchrior illa est, sit tibi pro ea uxor.

3. Cui Samson respondit : Ab hac die non erit culpa in me contra Philisthæos : faciam enim vobis mala.

4. Perrexitque & cepit trecentas vulpes, caudasque earum iunxit ad caudas, & faces ligavit in mediis :

5. quas igne succendens, dimisit, ut huc illucque discurrerent. Quæ statim perrexerunt in segetes Philisthinorum. Quibus succensis, & comportatæ iam fruges, & adhuc stantes in stipula, concrematæ sunt, in tantum, ut vineas quoque & oliveta flamma consumeret.

6. Dixeruntque Philisthiim : Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est : Samson gener Thamnathæi : quia tulit uxorem eius, & alteri tradidit, hæc operatus est. Ascenderuntque Philisthiim : & combuserunt tam mulierem quam patrem eius.

7. Quibus ait Samson : Licet hæc feceritis, tamen adhuc ex vobis expectam ultionem, & tunc quiescam.

8. Percussitque eos ingenti plagâ, ita ut stupentes suram femori imponerent. Et descendens habitavit in spelunca petrae Etam.

9. Igitur ascendentes Philisthiim in Terram Iuda castrametati sunt in loco, qui postea vocatus est Lechi, id est, maxilla, ubi eorum effusus est exercitus.

10. Dixeruntque ad eos de tribu Iuda : Cur ascendistis adversum nos? Qui responderunt : Ut ligemus Samson, venimus, & reddamus ei quæ in nos operatus est.

11. Descenderunt ergo tria millia virorum de Iuda, ad specum silicis Etam, dixeruntque ad Samson : Nescis quòd Philisthiim imperent nobis? quare hoc facere voluisti? Quibus ille ait : Sicut fecerunt mihi, sic feci eis.

12. Ligare, inquit, te venimus, & tradere in manus Philisthinorum. Quibus Samson, Iurate, ait, & spondete mihi quòd non occidatis me.

13. Dixerunt : Non te occidemus, sed vincitum trademus. Ligaveruntque eum duobus novis funibus, & tulerunt eum de petra Etam.

14. Qui cum venisset ad locum Maxillæ, & Philisthiim vociferantes occurrissent ei, irruit Spiritus Domini in eum : & sicut solent ad odorem ignis lina consumi, ita vincula quibus ligatus erat, dissipata sunt & soluta.

15. Inventamque maxillam, id est, mandibulam asini, quæ iacebat, arripiens, interfecit in ea mille viros,

16. & ait : In maxilla asini, in mandibula pulli asinarum delevi eos, & percussi mille viros.

17. Cumque hæc verba canens complisset, proiecit mandibulam de manu, & vocavit nomen loci illius Ramathlechi, quod interpretatur elevatio maxillæ.

18. Sitiensque valde, clamavit ad Dominum, & ait : Tu dedisti in manu servi tui salutem hanc maximam atque victoriam : in tantum, ut vineas quoque & oliveta in manu incircumisorum.

19. Aperuit itaque Dominus molarem dentem in maxilla asini, & egressæ sunt ex eo aquæ. Quibus haustus, refocillavit spiritum, & vires recepit. Idcirco appellatum est nomen loci illius, Fons invocantis de maxilla, usque in præsentem diem.

20. Iudicavitque Israël in diebus Philisthiim viginti annis. \*

\* *Infr.* 16.

CA- 31.

## CAPUT XVI.

*Samson, observantibus eum custodibus, portas Gazæ urbis in montem detulit : à Dalila autem eui sepius illuserat, cognita causâ fortitudinis, detonsus, illuditur & excecatur ab hostibus ; quos tandem inia secum interemit, videlicet 3000. Philisthæorum.*

Anno M.  
2880.

1. **A**bit quoque in Gazam, & vidit ibi mulierem meretricem, ingressusque est ad eam.

2. Quod cum audissent Philisthiim, & percrebrisset apud eos, intrasse urbem Samson, circumdederunt eum, positis in porta civitatis custodibus, & ibi tota nocte cum silentio prætolantes, ut facto mane exeuntem occiderent.

3. Dormivit autem Samson usque ad medium noctis : & inde consurgens apprehendit ambas portas fores cum postibus suis & sera, impositasque humeris suis portavit ad verticem montis, qui respicit Hebron.

4. Post hæc amavit mulierem, quæ habitabat in Valle Sorec, & vocabatur Dalila.

Anno M.  
2885.

5. Veneruntque ad eam principes Philisthinorum, atque dixerunt : Decipe eum, & disce ab illo, in quo habeat tantam fortitudinem, & quo modo eum superare valeamus, & vincitum affigere. quod si feceris, dabimus tibi singuli mille & centum argenteos.

6. Locuta est ergo Dalila ad Samson : Dic mihi, obsecro, in quo sit tua maxima fortitudo, & quid sit quo ligatus erumpere nequeas?

7. Cui respondit Samson : Si septem nervicis funibus necdum siccis, & adhuc humentibus ligatus fuero, infirmus ero ut ceteri homines.

8. Attuleruntque ad eam satrapæ Philisthinorum septem funes, ut dixerat : quibus vinxit eum,

9. latentibus apud se insidiis, & in cubiculo finem rei expectantibus, clamavitque ad eum : Philisthiim super te Samson. Qui rupit vincula, quo modo si rumpat quis filium de stuppæ tortum putamine, cum odorem ignis acceperit : & non est cognitum in quo esset fortitudo eius.

10. Dixitque ad eum Dalila : Ecce illuisti mihi, & falsum locutus es : saltem nunc indica mihi quo ligari debeas.

11. Cui ille respondit : Si ligatus fuero

novis funibus, qui nunquam fuerunt in opere ; infirmus ero, & aliorum hominum similis.

12. Quibus rursus Dalila vinxit eum, & clamavit : Philisthiim super te Samson, in cubiculo insidiis præparatis. Qui ita rupit vincula quasi fila telarum.

13. Dixitque Dalila rursus ad eum : Usquequo decipis me, & falsum loqueris? ostende quo vinciri debeas. Cui respondit Samson : Si septem crines capitis mei cum licio plexeris, & clavum his circumligatum terræ fixeris, infirmus ero.

14. Quod cum fecisset Dalila, dixit ad eum : Philisthiim super te Samson. Qui consurgens de somno extraxit clavum cum crinibus & licio.

15. Dixitque ad eum Dalila : Quo modo dicis quòd amas me, cum animus tuus non sit mecum? Per tres vicés mentitus es mihi, & noluisti dicere in quo sit maxima fortitudo tua.

16. Cumque molesta esset ei, & per multos dies ingiter adhereret, spatium ad quietem non tribuens, defecit anima eius, & ad mortem usque lassata est.

17. Tunc aperiens veritatem rei, dixit ad eam : Ferrum nunquam ascendit super caput meum, quia nazareus, id est, consecratus Deo sum de utero matris meæ : si rasum fuerit caput meum, recedet a me fortitudo mea, & deficiam, eroque sicut ceteri homines.

18. Vidensque illa quòd confessus ei esset omnem animum suum, misit ad principes Philisthinorum ac mandavit : Ascendite adhuc semel, quia nunc mihi aperuit cor suum. Qui ascenderunt assumptâ pecuniâ, quam promiserant.

19. At illa dormire eum fecit super genua sua, & in sinu suo reclinare caput. Vocavitque tonsorem, & rasit septem crines eius, & cepit abigere eum, & a se repellere : statim enim ab eo fortitudo discessit.

20. dixitque : Philisthiim super te Samson. Qui de somno consurgens, dixit in animo suo : Egrediar sicut ante feci, & me excuriam, nesciens quòd recessisset ab eo Dominus.

21. Quem cum apprehendissent Philisthiim, statim eruerunt oculos eius, & duxerunt Gazam vincitum catenis, & clausum in carcere molere fecerunt.

22. Iamque capilli eius renasci cœperant,

23. & principes Philisthinorum conve-

V 2 ne-

nerunt in unum ut immolarent hostias magnificas Dagon deo suo, & epularentur, dicentes: Tradidit Deus noster inimicum nostrum Samson in manus nostras.

24. Quod etiam populus videns, laudabat deum suum, eademque dicebat: Tradidit Deus noster adversarium nostrum in manus nostras, qui delevit terram nostram, & occidit plurimos.

25. Lætantesque per convivia, sumptis iam epulis, præceperunt ut vocaretur Samson, & ante eos luderet. Qui adductus de carcere ludebat ante eos, feceruntque eum stare inter duas columnas.

26. Qui dixit puero regentis gressus suos: Dimite me, ut tangam columnas, quibus omnis imminet domus, & reclinetur super eas, & paululum requiescam.

27. Domus autem erat plena virorum ac mulierum, & erant ibi omnes principes Philistinorum, ac de recto & solaro circiter tria millia utriusque sexus spectantes ludentem Samson.

28. At ille invocato Domino ait: Domine Deus, memento mei, & redde mihi nunc fortitudinem pristinam Deus meus, ut ulciscar me de hostibus meis, & pro amissione duorum luminum unam ultionem recipiam.

29. Et apprehendens ambas columnas, quibus innotebatur domus, alteramque earum dexterâ, & alteram lævâ tenens,

30. ait: Moriatur anima mea cum Philistinum, concussisque fortiter columnis, cecidit domus super omnes principes, & ceteram multitudinem, quæ ibi erat: multoque plures interfecit moriens, quam ante vivus occiderat.

31. Descendentes autem fratres eius & universa cognatio tulerunt corpus eius, & sepelierunt inter Saraa & Esthaol in sepulchro patris sui Manue: iudicavitque Israël viginti annis.\*

\* Ergo usque ad ann. 1887.

## CAPUT XVII.

Mater Michæ confluxit ipsi de servato argento idolum; cui ille primò filium suum, deinde Levitem Bethlehemitem præfecit sacerdotem.

\* Hæc & que sequuntur ad tempus 2122. Iosue & superstitum

1. Fuit eo tempore \* vir quidam de monte Ephraim nomine Michas, 2. qui dixit matri suæ: Mille & centum argenteos, quos separaveras tibi, & super quibus me audiente iuraveras, ecce ego habeo, & apud me sunt. Cui illa respon-

dit: Benedictus filius meus Domino.

3. Reddidit ergo eos matri suæ, quæ dixerat ei: Consecravi & vovi hoc argentum Domino, ut de manu mea suscipiat filius meus, & faciat sculptile atque conflatile: & nunc trado illud tibi.

4. Reddidit igitur eos matri suæ: quæ tulit ducentes argenteos, & dedit eos argentario, ut faceret ex eis sculptile atque conflatile, quod fuit in domo Michæ.

5. Qui ædiculam quoque in ea Deo separavit, & fecit ephod, & theraphim, id est, vestem sacerdotalem, & idola: implevitque unius filiorum suorum manum, & factus est ei sacerdos.

6. In diebus illis non erat rex in Israël, sed unusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat.

7. Fuit quoque alter adolescens de Bethlehem Iuda, ex cogitatione eius: eratque ipse Levites, & habitabat ibi.

8. Egressusque de civitate Bethlehem, peregrinari voluit ubicumque sibi commodum reperisset. Cùmque venisset in montem Ephraim, iter faciens, & declinasset parumper in domum Michæ,

9. interrogatus est ab eo unde venisset. Qui respondit: Levita sum de Bethlehem Iuda, & vado ut habitem ubi potero, & utile mihi esse perpexero.

10. Dixitque Michas: Mane apud me, & esto mihi parens ac sacerdos: daboque tibi per annos singulos decem argenteos, ac vestem duplicem, & quæ ad victum sunt necessaria.

11. Acquivit, & mansit apud hominem, fuitque illi quasi unus de filiis.

12. implevitque Michas manum eius, & habuit puerum sacerdotem apud se.

13. Nunc scio, dicens, quòd benefaciet mihi Deus habenti Leviticis generis sacerdotem.

## CAPUT XVIII.

Missis primùm exploratoribus, secuti postea sunt sexcenti viri de tribu Dan, quærentes sibi possessionem: & ablato Michæ idolo cum sacerdote, urbem Laïs vi capientes inhabitaverunt.

1. In diebus illis non erat rex \* in Israël, & tribus Dan quærebat possessionem sibi, ut habitaret in ea: usque ad illum enim diem inter ceteras tribus sortem non acceperat.

2. Miserunt ergo filij Dan, stirpis & fa-

illi seniorum mortem insectum referenda videntur, & anno M. circiter 1585. ac sequo. triennio. Vide supr. cap. 2.

Tempore scilicet supradictæ 2122. Iosue.

familiæ suæ quinque viros fortissimos de Saraa & Esthaol, ut explorarent terram, & diligenter inspicerent: dixeruntque eis: Ire, & considerate terram. Qui cùm pergentes venissent in montem Ephraim, & intrassent domum Michæ, requieverunt ibi:

3. & agnoscentes vocem adolescentis Levitæ, utentesque illius diversorio, dixerunt ad eum: Quis te huc adduxit? quid hic agis? quam ob causam huc venire voluisti?

4. Qui respondit eis: Hæc, & hæc præstitit mihi Michas, & me mercede conduxit ut sim ei sacerdos.

5. Rogaverunt autem eum ut consulere Dominum, ut scire possent an prospero itinere pergerent, & res haberet effectum.

6. Qui respondit eis: Ite in pace: Dominus respicit viam vestram, & iter quòd pergitis.

7. Euntes igitur quinque viri venerunt Laïs, videruntque populum habitantem in ea absque ullo timore, iuxta consuetudinem Sidoniorum, securum & quietum, nullo ei penitus resistente, magnarumque opum, & procul a Sidone atque a cunctis hominibus separatum.

8. Reversique ad fratres suos in Saraa & Esthaol, & quid egissent sciscitantibus responderunt:

9. Surgite, ascendamus ad eos: vidimus enim terram valde opulentam & uberem: nolite negligere, nolite cessare, eamus, & possideamus eam, nullus erit labor.

10. Intrabimus ad securos, in regionem latissimam, tradetque nobis Dominus locum, in quo nullius rei est penuria eorum, quæ gignuntur in terra.

11. Profecti igitur sunt de cognatione Dan, id est, de Saraa & Esthaol sexcenti viri accincti armis bellicis,

12. ascendentesque manserunt in Cariathiarim Iudæ: qui locus ex eo tempore Castorum Dan, nomen accepit, & est post tergum Cariathiarim.

13. Inde transierunt in montem Ephraim. Cùmque venissent ad domum Michæ,

14. dixerunt quinque viri, qui priùs missi fuerant ad considerandam Terram Laïs, ceteris fratribus suis: Nostis quòd in domibus istis sit ephod, & theraphim, & sculptile, atque conflatile: videte quid vobis placeat.

15. Et cùm paululum declinassent, in-

gressi sunt domum adolescentis Levitæ, qui erat in domo Michæ: salutaveruntque eum verbis pacificis.

16. Sexcenti autem viri ita ut erant armati, stabant ante ostium.

17. At illi, qui ingressi fuerant domum iuvenis, sculptile, & ephod, & theraphim, atque conflatile tollere nitentur, & sacerdos stabat ante ostium, sexcentis viris fortissimis haud procul expectantibus.

18. Tulerunt igitur qui intraverant, sculptile, ephod, & idola, atque conflatile. Quibus dixit sacerdos: Quid facitis?

19. Cui responderunt: Tace, & pone digitum super os tuum: venique nobiscum, ut habeamus te patrem, ac sacerdotem. Quid tibi melius est, ut sis sacerdos in domo unius viri, an in una tribu & familia in Israël?

20. Quod cùm audisset, acquievit sermonibus eorum, & tulit ephod, & idola, ac sculptile, & profectus est cum eis.

21. Qui cùm pergerent, & ante se ire fecissent parvulos ac iumenta, & omne quod erat pretiosum,

22. & iam a domo Michæ essent procul, viri qui habitabant in ædibus Michæ exclamantes secuti sunt.

23. & post tergum clamare cœperunt. Qui cùm respexissent, dixerunt ad Micham: Quid tibi vis? cur clamas?

24. Qui respondit: Deos meos, quos mihi feci, tulistis, & sacerdotem, & omnia quæ habeo, & dicitis: Quid tibi est? 25. Dixeruntque ei filij Dan: Cave ne ultrâ loquaris ad nos, & veniant ad te viri animo concitati, & ipse cum omni domo tua pereas.

26. Et sic cœpto itinere perrexerunt. Videns autem Michas, quòd fortiores se essent, reversus est in domum suam.

27. Sexcenti autem viri tulerunt sacerdotem, & quæ supra diximus: veneruntque in Laïs ad populum quiescentem atque securum, & percusserunt eos in ore gladij: urbemque incendio tradiderunt.

28. nullo penitus ferente præsidium, eò quòd procul habitarent a Sidone, & cum nullo hominum haberent quidquam societatis ac negotij. Erat autem civitas sita in regione Rohob: quam rursum extruentes habitaverunt in ea.

29. vocato nomine civitatis Dan, iuxta vocabulum patris sui, quem genuerat Israël, quæ priùs Laïs dicebatur.

30. Posueruntque sibi sculptile, & Io-

nathan filium Gersam filij Moysi, ac filios eius sacerdotes in tribu Dan, & usque ad diem captivitatis suæ.

31. Mansitque apud eos idolum Michæ omni tempore, quo fuit domus Dei in Silo. in diebus illis non erat rex in Israël.

## CAPUT XIX.

*Cum Levita suam uxorem à parentum domo reduceret, ipsâ à Gabaonitis, qui tribus erant Benjamin, prodigiosa libidine extitit, maritus in duodecim partes corpore secto, ad singulas tribus singulas portiones misit, ad infandum scelus ulciscendum reliquas tribus evocans.*

Eodem tempore.

1. Fuit quidam vir Levites, habitans in latere montis Ephraim, qui accepit uxorem de Bethlehem Iuda:

2. quæ reliquit eum, & reversa est in domum patris sui in Bethlehem, mansitque apud eum quatuor mensibus.

3. Secutusque est eam vir suus, volens reconciliari ei, atque blandiri, & secum reducere, habens in comitatu puerum & duos asinos: quæ suscepit eum, & introduxit in domum patris sui. Quod cum audisset socer eius, eumque vidisset, occurrit ei lætus.

4. & amplexatus est hominem. Mansitque gener in domo soceri tribus diebus, comedens eum eo & bibens familiariter.

5. Die autem quarto de nocte consurgens, proficisci voluit. Quem tenuit socer, & ait ad eum: Gusta prius pauxillum panis, & conforta stomachum, & sic proficisceris.

6. Sederuntque simul, ac comederunt & biberunt. Dixitque pater puellæ ad generum suum: Quæso te ut hodiè hic maneas, pariterque letemur.

7. At ille consurgens, cepit velle proficisci. Et nihilominus obnixè eum socer tenuit, & apud se fecit manere.

8. Manè autem factò, parabat Levites iter. Cui socer rursum: Oro te, inquit, ut paululum cibi capias, & assumptis viribus, donec increseat dies, postea proficisceris. Comederunt ergo simul.

9. Surrexitque adolescens, ut pergeret cum uxore sua & puero. Cui rursum locutus est socer: Considera quòd dies ad occasum declivior sit, & propinquat ad vesperum: mane apud me etiam hodiè, & duc lætum diem, & cras proficisceris ut vadas in domum tuam.

10. Noluit gener acquiescere sermonibus eius: sed statim perexit, & venit contra Iebus, quæ altero nomine vocatur Ierusalem, ducens secum duos asinos onustos, & concubinam.

11. Iamque erant iuxta Iebus, & dies mutabatur in noctem: dixitque puer ad dominum suum: Veni, obsecro, declinemus ad urbem Iebusæorum, & maneamus in ea.

12. Cui respondit dominus: Non ingrediar oppidum gentis alienæ, quæ non est de filiis Israël, sed transibo usque Gabaa: & cum illuc pervenero, manebimus in ea, aut certè in urbe Rama.

13. & cum illuc pervenero, manebimus in ea, aut certè in urbe Rama.

14. Transierunt ergo Iebus, & ceptum carpebant iter, occubuitque eis sol iuxta Gabaa, quæ est in tribu Benjamin:

15. diverteruntque ad eam, ut manerent ibi. Quòd cum intrassent, sedebant in platea civitatis, & nullus eos recipere voluit hospitio.

16. Et ecce, apparuit homo senex, revertens de agro & de opere suo vesperi, qui & ipse de monte erat Ephraim, & peregrinus habitabat in Gabaa. homines autem regionis illius erant filij Lemini.

17. Elevatisque oculis, vidit senex sedentem hominem cum sarcinulis suis in platea civitatis: & dixit ad eum: Unde venis? & quòd vadis?

18. Qui respondit ei: Profecti sumus de Bethlehem Iuda, & pergitus ad locum nostrum, qui est in latere montis Ephraim, unde ieramus in Bethlehem: & nunc vadimus ad domum Dei, nullusque sub te factum suum nos vult recipere.

19. habentes paleas & fœnum in asinorum pabulum, & panem ac vinum in meos & ancillæ tuæ usus, & pueri, qui necum est: nullâ re indigemus nisi hospitio.

20. Cui respondit senex: Pax tecum sit, ego præbebo omnia quæ necessaria sunt: tantum, quæso, ne in platea maneas.

21. Introduxitque eum in domum suam, & pabulum asinis præbuit: ac postquam laverunt pedes suos, recepit eos in convivium.

22. Illis epulantibus, & post laborem itineris, cibo & potu reficientibus corpora, venerunt viri civitatis illius, filij Belial, (id est, absque iugo) & circumdantes domum senis, fœres pulsare cœperunt, clamantes ad dominum domus, atque dicentes: \* Educ virum, qui ingressus est domum tuam, ut abutatur eo.

\* Gen. 19.

23. Egres-

23. Egressusque est ad eos senex, & ait: Nolite fratres, nolite facere malum hoc: quia ingressus est homo hospitium meum, & cessate ab hac stultitia:

24. habeo filiam virginem, & hic homo habet concubinam, educam eas ad vos, ut humilietis eas, & vestram libidinem complietis: tantum, obsecro, ne scelus hoc contra naturam operemini in virum.

25. Nolebant acquiescere sermonibus illius. quod cernens homo, eduxit ad eos concubinam suam, & eis tradidit illudendum: quâ cum tota nocte abusi essent, dimiserunt eam manè.

26. At mulier, recedentibus tenebris, venit ad ostium domus, ubi manebat dominus suus, & ibi corruit.

27. Manè factò, surrexit homo, & aperuit ostium, ut ceptam exleret viam: & ecce concubina eius iacebat ante ostium sparsis in limine manibus.

28. Cui ille, putans eam quiescere, loquebatur: Surge, & ambulemus. Quâ nihil respondente, intelligens quòd erat mortua; tulit eam, & imposuit asino, reversusque est in domum suam.

29. Quam cum esset ingressus, arripuit gladium, & cadaver uxoris cum ossibus suis in duodecim partes ac frusta concidens, misit in omnes terminos Israël.

30. Quod cum vidissent singuli, conclamabant: Numquàm res talis facta est in Israël ex eo die, quo ascenderunt patres nostri de Ægypto, usque in præsens tempus: ferte sententiam, & in commune decernite quid factò opus sit.

## CAPUT XX.

*Ob hoc scelus pugnantes relique tribus adversus Benjamin, semel atque iterum bello inferentes, tertioque committentes iussu Domini prælium, tribum illam, præter sexcentos qui in solitudinem fugerant, penitus deleverunt.*

Eodem tempore.

\* Osee 9.9.

1. Egredi itaque sunt omnes filij Israël, & pariter congregati, quasi vir unus, \* de Dan, usque Bersabee, & Terra Galaad ad Dominum in Maspha:

2. Omnesque anguli populorum, & cunctæ tribus Israël in ecclesiam populi Dei convenerunt quadringenta millia pedum pugnatorum.

3. (Nec latuit filios Benjamin quòd ascendissent filij Israël in Maspha.) Inter-

rogatusque Levita, maritus mulieris interfectæ, quomodo tantum scelus perpetratum esset,

4. respondit: Veni in Gabaa Benjamin cum uxore mea, illucque divertì:

5. & ecce homines civitatis illius circumdederunt nocte domum, in qua manebam, volentes me occidere, & uxorem meam incredibili furore libidinis vexantes, denique mortua est.

6. Quam arreptam, in frusta concidit, misique partes in omnes terminos possessionis vestræ: quia nunquam tantum nefas, & tam grande piaculum factum est in Israël.

7. Adestis omnes filij Israël, decernite quid facere debeat:

8. Stansque omnis populus, quasi unius hominis sermone respondit: Non recedemus in tabernacula nostra, nec suam quisquam intrabit domum:

9. sed hoc contra Gabaa in commune faciamus.

10. Decem viri eligantur e centum ex omnibus tribubus Israël, & centum de mille, & mille de decem millibus, ut comportent exercitui cibaria, & possimus pugnare contra Gabaa Benjamin, & redire ei pro scelere, quod meretur.

11. Convenitque universus Israël ad civitatem, quasi homo unus eadem mente, unoque consilio.

12. & miserunt nuncios ad omnem tribum Benjamin, qui dicerent: Cur tantum nefas in vobis repertum est?

13. Tradite homines de Gabaa, qui hoc flagitium perpetrarunt, ut moriantur, & auferatur malum de Israël. Qui noluerunt fratrum suorum filiorum Israël audire mandatum:

14. sed ex cunctis urbibus, quæ sortis suæ erant, convenerunt in Gabaa, ut illis ferrent auxilium, & contra universum populum Israël dimicarent.

15. Inventique sunt viginti quinque millia de Benjamin educantium gladium, præter habitatores Gabaa,

16. qui septingenti erant viri fortissimi, ita sinistra ut dextra præstantes: & sic fundis lapides ad certum iacientes, ut capillum quoque possent percutere, & nequaquam in alteram partem ictus lapidis deferretur.

17. Virorum quoque Israël, absque filiis Benjamin, inventa sunt quadringenta millia educantium gladios, & paratorum ad pugnam.

18. Qui

18. Qui surgentes venerunt in domum Dei, hoc est, in Silo: consulueruntque Deum, atque dixerunt: Quis erit in exercitu nostro princeps certaminis contra filios Beniamin? Quibus respondit Dominus: Iudas sit dux vester.

19. Statimque filij Israël surgentes mane, castrametati sunt iuxta Gabaa:

20. & inde procedentes ad pugnam contra Beniamin, urbem oppugnare cœperunt.

21. Egressisque filij Beniamin de Gabaa, occiderunt de filiis Israël die illo viginti duo millia virorum.

22. Rursum filij Israël & fortitudine & numero confidentes, in eodem loco, in quo prius certaverant, aciem direxerunt:

23. ita tamen ut prius ascenderent & fierent coram Domino usque ad noctem: consulerentque eum, & dicerent: Debeo ultra procedere ad dimicandum contra filios Beniamin fratres meos, an non? Quibus ille respondit: Ascendite ad eos, & inite certamen.

24. Cùmque filij Israël alterâ die contra filios Beniamin ad prælium processissent,

25. eruperunt filij Beniamin de portis Gabaa: & occurrentes eis tantâ in illos cæde bacchati sunt, ut decem & octo millia virorum educerent gladium prosternerent.

26. Quamobrem omnes filij Israël venerunt in domum Dei, & sedentes flebant coram Domino: ieiunaveruntque die illo usque ad vesperam, & obrulerunt ei holocausta, atque pacificas victimas,

27. & super statu suo interrogaverunt. Eo tempore ibi erat arca fœderis Dei,

28. & Phinees filius Eleazari filij Aaron præpositus domûs. Consuluerunt igitur Dominum, atque dixerunt: Exire ultra debemus ad pugnam contra filios Beniamin fratres nostros, an quiescere? Quibus ait Dominus: Ascendite, cras enim tradam eos in manus vestras.

29. Posueruntque filij Israël insidias per circuitum urbis Gabaa:

30. & tertiâ vice, sicut semel & bis, contra Beniamin exercitum prodixerunt.

31. Sed & filij Beniamin audacter eruperunt de civitate, & fugientes adversarios longius persecuti sunt, ita ut vulnerarent ex eis sicut primo die & secundo, & cæderent per duas semitas verrentes terga, quarum una ferebatur in Bethel, & altera in Gabaa, atque prosternerent triginta circiter viros:

32. putaverunt enim solito eos more cedere. Qui fugam arte simulantes inierunt consilium ut abstraherent eos de civitate, & quasi fugientes ad supradictas semitas perducerent.

33. Omnes itaque filij Israël surgentes de sedibus suis, tetenderunt aciem in loco, qui vocatur Baalthamar. Insidiae quoque, quæ circa urbem erant, paulatim se aperire cœperunt,

34. & ab Occidentali urbis parte procedere. Sed & alia decem millia virorum de universo Israël, habitatores urbis ad certamina provocabant. Ingravatumque est bellum contra filios Beniamin: & non intellexerunt quiddam ex omni parte illis instaret interitus.

35. Percussitque eos Dominus in conspectu filiorum Israël, & interfecerunt ex eis in illo die viginti quinque millia, & centum viros, omnes bellatores & educentes gladium.

36. Filij autem Beniamin cùm se inferiores esse vidissent, cœperunt fugere. Quod cernentes filij Israël, dederunt eis ad fugiendum locum, ut ad præparatas insidias devenirent, quas iuxta urbem posuerant.

37. Qui cùm repente de latibulis surrexissent, & Beniamin terga cædentibus daret, ingressi sunt civitatem, & percusserunt eam in ore gladij.

38. Signum autem dederant filij Israël his, quos in insidiis collocaverant, ut postquam urbem cepissent, ignem accenderent: ut ascendente in altum fumo, captam urbem demonstrarent.

39. Quod cùm cernerent filij Israël in ipso certamine positi (putaverunt enim filij Beniamin eos fugere, & instantius persequerentur, cæsis de exercitu eorum triginta viris.)

40. & viderent quasi columnam fumi de civitate conscendere. Beniamin quoque aspiciens retrò, cùm captam cerneret civitatem, & flammam in sublime ferri:

41. qui prius simulaverant fugam, versâ facie fortius resistebant. Quod cùm vidissent filij Beniamin, in fugam versi sunt,

42. & ad viam deserti ire cœperunt, illuc quoque eos adversariis persequentibus. sed & hi, qui urbem succenderant, occurrerunt eis.

43. Atque ita factum est, ut ex utraque parte ab hostibus cæderentur, nec erat ulla requies morientium. Ceciderunt, atque prostrati sunt ad Orientalem plagam urbis Gabaa.

44. Fuerunt autem qui in eodem loco interfecit sunt, decem & octo millia virorum, omnes robustissimi pugnatores.

45. Quod cùm vidissent, qui remanserant de Beniamin, fugerunt in solitudinem: & pergebant ad petram, cuius vocabulum est Remmoh. In illa quoque fuga palantes, & in diversa tendentes, occiderunt quinque millia virorum. Et cùm ultra tenderent, persecuti sunt eos, & interfecerunt etiam alia duo millia.

46. Et sic factum est, ut omnes qui ceciderant de Beniamin in diversis locis, essent viginti quinque millia, pugnatores ad bella promptissimi.

47. Remanserunt itaque de omni numero Beniamin, qui evadere, & fugere in solitudinem potuerunt, sexcenti viri: sederuntque in Petra Remmon mensibus quatuor.

48. Regressi autem filij Israël, omnes reliquias civitatis a viris usque ad iumenta gladio percusserunt, cunctasque urbes & viculos Beniamin vorax flamma consumpsit.

## CAPUT XXI.

*Instauratur tribus Beniamin ex 400. virginibus in cæde habitatorum Iabes Galaad reservatis, & ex raptis ducentium choros in Silo virginibus.*

Eodem tempore.

1. Traverunt quoque filij Israël in Maspha & dixerunt: Nullus nostrum dabit filiis Beniamin de filiabus suis uxorem.

2. Veneruntque omnes ad domum Dei in Silo, & in conspectu eius sedentes usque ad vesperam, levaverunt vocem, & magno ululatu cœperunt flere, dicentes:

3. Quare Domine Deus Israël factum est hoc malum in populo tuo, ut hodie una tribus auferretur ex nobis?

4. Alterâ autem die diluculo consurgentes, extruxerunt altare: obtuleruntque ibi holocausta, & pacificas victimas, & dixerunt:

5. Quis non ascendit in exercitu Domini de universis tribubus Israël? Grandi enim iuramento se constrinxerant, cùm essent in Maspha, interfici eos qui defuissent.

6. Ductique penitentia filij Israël super fratre suo Beniamin, cœperunt dicere: Ablata est tribus una de Israël,

7. unde uxores accipient? omnes enim

in commune iuravimus, non daturus nos his filias nostras.

8. Idcirco dixerunt: Quis est de universis tribubus Israël, qui non ascendit ad Dominum in Maspha? Et ecce inventi sunt habitatores Iabes Galaad in illo exercitu non fuisse.

9. (Eo quoque tempore cùm essent in Silo, nullus ex eis ibi reperiendus est.)

10. Miserunt itaque decem millia viros robustissimos, & præceperunt eis: Ite, & percute habitatores Iabes Galaad in ore gladij, tam uxores quam parvulos eorum.

11. Et hoc erit quod observare debetis: \* Omne generis masculini, & mulieres, quæ cognoverunt viros, interficite, virgines autem reservate.

12. Inventaeque sunt de Iabes Galaad quadringentæ virgines, quæ nescierunt viri thorum, & adduxerunt eas ad castra in Silo, in Terram Chanaan.

13. Miseruntque nuncios ad filios Beniamin, qui erant in Petra Remmon, & præceperunt eis, ut eos susciperent in pace.

14. Veneruntque filij Beniamin in illo tempore, & date sunt eis uxores de filiabus Iabes Galaad: alias autem non repperunt, quas simili modo traderent.

15. Universusque Israël valde doluit, & egit poenitentiam super interfectione unius tribus ex Israël.

16. Dixeruntque maiores natu: Quid faciemus reliquis, qui non acceperunt uxores? omnes in Beniamin feminae conciderunt,

17. & magnâ nobis curâ, ingentique studio providendum est, ne una tribus deleatur ex Israël.

18. Filias enim nostras eis dare non possumus, constricti iuramento & maledictione, quâ diximus: Maledictus qui dederit de filiabus suis uxorem Beniamin.

19. Cœperuntque consilium, atque dixerunt: Ecce solemnitas Domini est in Silo anniversaria, quæ sita est ad Septentrionem urbis Bethel, & ad Orientalem plagam viæ, quæ de Bethel tendit ad Sichimam, & ad Meridiem oppidi Lebona.

20. Præceperuntque filiis Beniamin, atque dixerunt: Ite, & latitate in vineis.

21. Cùmque videritis filias Silo ad duccendos choros ex more procedere, exite repente de vineis, & rapite ex eis singuli uxores singulas, & pergite in Terram Beniamin.

22. Cùm-

